

יום ההוקרה

לפצוטי מערכות ישראל ופעולות האיבה

אחיאים את הכוח

יום ההוקרה התשפ"ד 2023

שיעור ליום ההוקרה בהשראת גיבורי מלחמת יום הכיפורים וגיבורי חרבות ברזל

גבורת החיים עצמם

מיקוד יום ההוקרה לאור מלחמת "חרבות ברזל"

- ← בד"כ אנחנו מתמקדים בגבורת פצועים שנלחמו בעבר, בסיטואציה רחוקה רגשית מהמציאות של הילדים. היום אנחנו מדברים על מצב שמתרחש בהווה, ולכן יש לנו ולתלמידים מעורבות רגשית גדולה בענין.
- ← בד"כ המיקוד הוא בגבורת החיים של הפצוע לאחר הפציעה ותוך כדי השיקום, מה שכרגע לא שייך לדבר עליו כי הפצועים רק בתחילת ההתמודדות
- ← עם זאת לא ניתן ולא נכון להתעלם מהגבורה הגדולה של הלוחמים והפצועים וראוי להכיר ולהוקיר את הערכים שעל גביהם יצאו להלחם: **אחריות ואחדות, אהבת חיים נתינה ודאגה לזולת, מסירות נפש ומעל הכל אמונה, אהבת העם ואהבת הארץ.**
- ← המיקוד יכול להיות **מה הדרישה של הפצועים מאיתנו בכוזה מצב?** מה הם היו רוצים שאנחנו נעשה אחרי שהם יצאו לקרב ונפצעו? הם היו רוצים שנעצור? נפחד ונפחיד את עצמנו? **איך הם היו רוצים שנתחזק ונפעל?**
- ← איך נכון לפעול? **איך מתחזקים בתקופה כזו?** איך שומרים על מורל גבוה? איך מתחברים לערכם הגדולים על פיהם פעלו אותם לוחמים ואזרחים שנפצעו?

גיל יעד: כיתות ז-ט, י-יב

מסרים וערכים שיוטמעו במהלך:

- כל ישראל ערבים זה לזה
- נתינה- למדינה, לזולת, למי ששונה ממני
- מסירות נפש למה שחשוב לי
- אהבת המדינה/הארץ
- אהבת העם- גם כשהוא שונה ממני
- גבורה יומיומית
- חיים של ערך- מה הערכים שאני חי לפיהם?
- משך השיעור:** כשעה וחצי

עזרים:

- מצגת מלווה לשיעור
- כרטיסיות ציטוט מעוצבות לתליה בגודל
- כרטיסיות סיפור מעוצבות להקראה בגודל A4
- יריעה למשחק עם ציור מפת הארץ (לא חובה, אפשר גם יריעה פשוטה ממפת ניילון וכד')
- תמונות של החיילים יצחק בריק ואביחיל פלד
- תמונות של הפצועים ממלחמת "חרבות ברזל": מיכל אלון, ולדימיר קופריאנוב, סרן אליאל מלכה
- שלושה שירים לבחירה+ קובץ להשמעה+ בוקסה
- גלויות לכתובה לחיילים כמספר התלמידים

יום ההוקרה

לפצוטי מערכות ישראל ופעולות האיבה

אחיאים את הכוח

מבנה כללי:

- השיעור מתנהל סביב הדיון מה משמעותי יותר הכלל או הפרט ובמהלך השיעור התלמידים נחשפים לסיפורים של לוחמים שלחמו ונפצעו במלחמת יו"כ ומלחמת "חרבות ברזל", דרך סיפור הגבורה שלהם, מתבררת התשובה על הדיון
- הדמויות: בריק, אביחיל פלד, מיכל אלון, ולדימיר קופריאנוב, סרן אליאל מלכה
- סיטואציות וערכים מהמלחמה: התנדבות באופן כללי, התנדבות של נכי צה"ל למען פצוטי המלחמה וכו
- אפשר להעביר את השיעור כולו ואפשר לבחור חלקים ממנו. חשוב לשים לב שהמסרים לא יפגעו.

מהלך השיעור:

- **פתיחה:** מישהו יודע על מה אנחנו נדבר היום? מישהו שמע על יום ההוקרה לפצוטי צה"ל ורוצה לשתף במה שהוא יודע?
<לתת לתלמידים לשתף>
- לאחר שהתלמידים עונים המורה משתפת/ת-חבר'ה תקשיבו, אני צריכה את העזרה שלכם. היה לי ויכוח בדרך לכאן עם חבר/ה ואולי אתם תוכלו לעזור לנו למצוא פתרון לויכוח.
מה האדם צריך- קודם כל לדאוג לעצמו ולחשוב על עצמו או קודם כל לחשוב על אחרים ועל הסביבה?
<לתת לתלמידים לענות>
- איזה תשובות נפלאות עניתם. האמת שזה קשור למה שהבאתי לכם היום ואולי נוכל לקבל עוד כיווני חשיבה. יאללה בואו נצא לדרך!

לימוד כפתיחה לשיעור:

- לפני הלימוד אפשר לעשות את הניסוי הבא: לבקש שני מתנדבים שינסו לדגדג אחד את השני ואז מתנדב אחד שינסה לדגדג את עצמו וזה לא אפשרי כי הגוף לא יכול לפעול נגד עצמו.
לשאל- מה ההבדל בין שני המקרים, הראשון בו חברים דגדגו אחד את השני והשני בו ילד "דגדג את עצמו"?
- **לימוד:** חברה שלי הביאה לי קטע מיוחד לקרוא, היא אמרה שזה יעזור לי להבין יותר למה היא מתכוונת...נקרא עכשיו קטע קצר מספר שקוראים לו "הכוזרי" שכתב אותו רבי יהודה הלוי לפני המון שנים, השפה קצת שונה ממה שאנחנו רגילים אבל אולי באמת זה יתן לנו תשובה בויכוח:

"כי היחיד בקרב הציבור
הוא כאבר יחיד בכללות הגוף.
שכן אילו היתה הזרוע מונעת את דמה בשעה שיש צורך בהקזתו,
היה הגוף כלה והזרוע כלה עמו.
אכן ראוי לו ליחיד לסבול אף את מר המוות למען הצלת הכלל,
אך לפחות צריך לחשוב היחיד על חלקו בכלל,
למען ייתן תמיד חלקו ולא יתעלם ממנו"
(ספר הכוזרי, מאמר שלישי, י"ט)

מישהו הבין? מישהו יכול לנסות להסביר?

יום ההוקרה

לפצוטי מערכות ישראל ופעולות האיבה

אחיאים את הכוח

□ כדי למצוא תשובה כמו שצריך, הבאתי לנו היום כמה סיפורים על חיילים שלחמו במלחמת יום כיפור וגם כמה סיפורים של גיבורים ממש מהחודשים האחרונים. השנה מציינים 50 שנה לאותה מלחמה שהתחילה בהפתעה ועם תוצאות קשות והסתיימה בניצחון גדול למדינה שלנו, ואנחנו בעיצומה של מלחמה שהתחילה באסון גדול ובע"ה עוד נזכה ונראה גם בה ניצחון גדול.

יצחק בריק/ מלחמת יו"כ +ולדימיר קופריאנוב/ חרבות ברזל

מסר של נתינה ומסירות למען המדינה לפני הכל

הפעילות:

< רגע לפני שנספר לכם על החייל הראשון שנפגוש, יש כאן משפט שהוא אמר פעם נבקש מתלמיד לקרוא את כרטיסיית הציטוט:

"חונכתי על אהבת המולדת, חונכתי לתת למדינה ולא רק לקבל ממנה"

נשאל את הילדים מה זה אומר וניתן ל-2-3 ילדים לשתף.

< עכשיו אני רוצה לבדוק אתכם האם אנחנו יכולים להיות למען משהו: (אם הכיתה גדולה נבחר מתנדבים ואם לא אז נתחלק לקבוצות)

משחק: משחק האגודלים- מתחלקים לקבוצות של 6-7 ילדים.

הסבר: עכשיו כולכם **הולכים להיות גוף אחד** ובמקום שלכל אחד תהיה היד שלו- אתם הולכים ליצור יד משותפת של כולכם... כל חברי הקבוצה משלבים אגודלים ויוצרים מעגל עם האגודלים שלהם. חשוב לא לשחרר אחיזה. בעזרת המעגל שנוצר הם צריכים לתפוס כוס/כדור וצריכים להעביר יחד את הכוס/כדור בלי שיפלו מק' א' לנק' ב'. (הנחיות בקישור המצורף) https://www.youtube.com/watch?v=MmY8q97S_yk

איזה אלופים שהצלחתם! מה עזר לכם להצליח במשחק? אם מישהו היה משחרר את האגודל הייתם מצליחים?
< אני רוצה לספר לכם על מי שאמר את המשפט הקודם (נזמין 2-3 תלמידים להקריא את כרטיסיות סיפור החיים של יצחק בריק)

תגידו, אם הייתם יכולים, מה הייתם רוצים לשאול אותו?
ניתן לילדים לענות (נכתוב על הלוח את הרעיונות שלהם)

< נראה לכם שהסיפור של יצחק מתאים לעבר בלבד? כי מצאתי את הסיפור הבא (מזמינה תלמיד לקרוא את סיפורו של ולדימיר)

תגידו, אם הייתם יכולים, מה הייתם רוצים לשאול אותו?
ניתן לילדים לענות (נכתוב על הלוח את הרעיונות שלהם)

< מה קיבלנו מיצחק בריק וולדימיר שיכול לעזור לנו במשחק כזה ובמצבים אמיתיים בחיים עצמם?
מה לדעתכם ולדימיר היה אומר לנו אם הינו שואלים אותו מה התפקיד שלנו עכשיו?
איפה בחיים אנחנו צריכים להיות למען משהו? איפה בחיים שלנו אנחנו למען המולדת שלנו?

< **סיכום-אמצע:** במפגש עם יצחק וולדימיר דיברנו על לתת מעצמי עבור המדינה. החיילים והלוחמים נתנו ממם בגופם ובחיייהם, אבל גם אנחנו במעשים יומיומיים, בהסתכלות סביבנו, בוחרים לחיות באותו האופן את החיים עצמם. חיים שבהם אנחנו נותנים לעם ולמדינה ולא רק מצפים שיתנו וידאגו לנו.

יום ההוקרה

לפצוטי מערכות ישראל ופעולות האיבה

אִיִּיִּים אֶת הַחַיִּים

אביחיל פלד/מלחמת יום כיפור+ מיכל אלון/חרבות ברזל- מסר של גבורה של מסירות נפש בחיים עצמם

פעילות:

< נזמין מתנדב לקרוא לנו את הציטוט הבא (להזמין תלמיד לקרוא את כרטיסיית הציטוט:)
"הגבורה האמיתית היא לא גבורה של יריה והסתערות. מי שמקבל עיטור זה לא בגלל שהוא לחץ על ההדק
אלא בגלל שהוא החליט לא לחשוב על החיים שלו והחליט למסור את נפשו. זו הגבורה היחידה שיש, והיא
לא גבורה של רגע אלא של חיים"

נשאל: מה הכוונה לא גבורה של רגע אלא של חיים? למה התכוון מי שאמר את זה?
מה זה להיות גיבור בחיים?

< **דיון:** מיהו גיבור? מה זו גבורה? האם אנחנו גיבורים בחיים שלנו?
ניתן לתלמידים 3 הגדרות למילה גיבור (במצגת) ונשאל עם איזו הגדרה הם הכי מזדהים
הגדרות גבורה
גבורה היא אִמְץ לֵב, כּוּחַ נַפְשִׁי, נוֹעֲזוּת.
חֶזֶק הַרְצוֹן, הַכּוּחַ לְהִתְגַּבֵּר עַל יְצָרִים וְעַל חֲלָשׁוֹת
גיבור הוא מי שבמרכז העניינים, שכולם מדברים עליו

< **אחרי דיון קצר** מזמינים 2-3 ילדים להקריא את כרטיסיות סיפור החיים של אביחיל פלד

מה הייתם אומרים לו יכלתם? איזה ערך אתם לוקחים ממנו לחיים שלכם?

< **בואו נשמע עכשיו את הסיפור של מיכל שבשמחת תורה השנה תכננה לחגוג את החג עם בני משפחתה
בבסיס זיקים שבעוטף עזה**
מזמינים ילד להקריא את הכרטיסיה
מה הייתם אומרים לה לו יכלתם? איזה ערך אתם לוקחים ממנה לחיים שלכם?

< **למה אביחיל בחר ללכת ברגל ולא באלונקה לשבי? מה זה סימל עבורו ועבור שאר החיילים?**
למה מיכל המשיכה לטפל בפצועים גם אחרי שנפצעה?
שניהם לא היו לוחמים- האם הוא מתאים להגדרה גיבור? האם היא מתאימה להגדרה גיבורה?
איפה בחיים שלנו אנחנו יכולים להיות גיבורים גם כן?
> חשוב לתת דגש על המעשים הפשוטים שמרכיבים ובונים גבורה- גם לעצור ולא לקרוא כתבות מפחידות,
להצליח לקום בבוקר כשקשה, להצליח לפעול למרות הכל- כל אלו גם הם גבורה->

< **סיכום-אמצע:** גבורה היא לא רק בקרב. גבורה מתבטאת בצורה בה אנחנו בוחרים לחיות את החיים שלנו.
בהסתכלות על הסביבה, ביכולת שלנו לראות את המדינה, העם והסביבה לפני הצרכים שלנו, לא רק בשדה הקרב.
ראינו שמידת הגבורה נמצאת גם ביומיום שלנו בבית, בכיתה ובסניף.

יום ההוקרה

לפצוטי מערכות ישראל ופעולות האיבה

אחיאים את הכוח

נכי צה"ל מתנדבים במלחמת יו"כ- היכולת לבחור

פעילות:

< נזמין ילד להקריא מכרטיסיית הציטוט:

ציטוט: הם עודדו את הפצועים ואת בני המשפחה והפיחו בהם תקווה באמצעות דוגמא אישית

< נסביר- (אפשר להקריא את הכרטיסיה של ההתנדבות) הציטוט מתאר את האוירה בימים של מלחמת יום כיפור. המלחמה היתה קשה והרבה אנשים היו צריכים להתגייס להלחם. בעורף נוצר מצב שמצד אחד חסרים עובדים ומצד שני גם מי שלא התגייס רצה להיות שותף, לעזור ולתרום בכל דרך אפשרית. אז הרבה מאד אנשים, חילונים ודתיים, שמהשמאל ומהימין התנדבו ותרמו לחיילים ולצה"ל בכל דרך אפשרית. התיאור הזה מוכר לכם? הוא באמת מזכיר קצת את הימים שבהם אנחנו נמצאים עכשיו. ימים של נתינה עצומה מכל חלקי העם ושל מסירות נפש גדולה. - ניתן לתלמידים לשאת בתרומות והתנדבות שהם נחשפו אליהם. מי לדעתכם הוא זה שהצליח לעודד את הפצועים? איך הם הפיחו בהם תקווה?

< נבקש מתלמיד להקריא את הכרטיסיות שמתארות את התגייסות הנכים.

ואז נקריא את הכרטיסיה של סרן אליאל מלכה

מעניין אותנו מה דעתכם, מה נתן לפצועים כח ללכת ולעודד פצועים אחרים? מה נותן כח לסרן אליאל מלכה? למה הם לא נשארו בבית ובמיטה לרחם על עצמם ולכאוב ולכעוס על זה שהם נפצעו ובמקום זה הם הלכו לעזור לאחרים?

< עכשיו יש לנו משימה- משחק היפוך היריעה: נתחלק לקבוצות (שיהיו כ-15 בקבוצה) וכל קבוצה תקבל יריעת בד ותעמוד עליה.

(אם אפשר יריעת בד שכאשר נהפוך אותה יתגלה ציור של מפת הארץ)

המטרה שלכם היא להפוך את היריעה לגמרי, אבל- בלי שאף חבר או חברה יגעו ברצפה! אם מישהו נפל, אתם מתחילים מהתחלה!

תנסו לחשוב על החיילים, ואז תחשבו מה יעזור לכם להצליח.

< סיכום אמצע:

ראינו שגם כשאדם נמצא בתוך קושי מאד גדול, תמיד יש לו יכולת לבחור- האם הוא מרחם על עצמו? האם הוא מרגיש חלש? או שההיפך, הוא מבין שיש לו תמיד כח להשפיע ולעשות טוב! נכי צה"ל מלמדים אותנו על יכולת הבחירה העצומה שלנו להשפיע גם במצבים שנראה לנו שממש קשה לנו. איפה יש בחירה בחיים שלנו היום? איפה אנחנו בוחרים בטוב למרות הכל?

יום ההוקרה

לפצוטי מערכות ישראל ופעולות האיבה

אחיאים את הכוח

סיכום:

< אפשרות לפני סיום:

שיר: ניתן לתלמידים דף עם אחד השירים הבאים (יש לבחור מראש בהתאמה לגיל/ לאופי המקום) ונדבר על המשפטים המודגשים בעזרת השאלות המנחות (מצורף בהמשך) - אם יש זמן. השיח אחרי השיר יותר חשוב. לאחר מכן נשמיע את השיר ונבקש מהם לחשוב איפה בחיים שלהם הם מכירים את הדמויות עליהם מדובר? איפה בחיים הם אולי הדמויות שעליהן השיר מספר לנו?

השירים לבחירה: (מופיעים במצגת)

אנשים טובים/רמי קליינשטיין

פשוט אנשים/ אברהם פריד

כמו רקפות בין הסלעים/ אריאל הורוביץ

שאלות על השירים (לבחור רק שיר אחד) - לפני ההשמעה במידה ויש זמן:

• אנשים טובים/רמי קליינשטיין:

מי זה המלאכים? מה הם עושים? בשיעור פגשנו מלאכים? במה זה התבטא? איך אפשר להיות מלאך בשביל מישהו אחר?

• פשוט אנשים/אברהם פריד:

למה העולם מתקיים על האנשים שבשיר? למה הכוונה ב"פשוט אנשים"? שהם סתמיים? למה האנשים האלו לבד? אפשר לשנות את זה?

• כמו רקפות בין הסלעים/אריאל הורוביץ:

מי הם הפנים היפים של הארץ? למה הם מסתתרים?

מה גורם להם להופיע?

מי זאת שלפתע צריכה? האם מדובר רק על מצב של מלחמה? איפה זה קורה בחיים האמיתיים?

< לאחר השיח נשתף את התלמידים: בדרך כלל את השיעור הזה אנחנו מעבירים על סיפור שקרה בעבר, אולי כשהורים או הסבים שלנו היו ילדים. היום מתרחש ארוע הסטורי גדול ועצום ואנחנו ממש חלק ממנו. ראינו שממש כמו שהחילים מהעבר לחמו, נפצעו, השתקמו וממשיכים לתרום ולתת לעם ישראל בדרכים רבות ומגוונות גם לוחמים מהמלחמה הזו ואנשים שחיים סביבו, נוהגים באותה גבורה ומסירות גדולה לארץ ישראל ולעם ישראל...

גם הם וגם הם נתנו לנו אוצרות שונים ליום יום שלנו. מה הם האוצרות האלו? איזו גבורה אנחנו לוקחים מהם ליום יום שלנו?

ניתן לתלמידים לכתוב לחיילים אגרת עם איחול יחד עם האוצרות שהתלמידים קיבלו מהם לחיים שלהם.

יום ההוקרה

לפצוטי מערכות ישראל ופעולות האיבה

אחיאים את הכוח

סיום:

נראה לי שיש לי תשובה לויכוח שהיה לי עם חברה שלי לפני השיעור...

מישהו פה עשה פעם בדיקת דם?

אתם יכולים לדמיין מצב שבו היד מונעת מאיתנו לדקור אותה במחט בגלל הבדיקה? יכול להיות כזה מצב? זה

יהיה טוב לגוף או יזיק לו?

ברור שזה לא יכול לקרות, בגוף כל האברים מחוברים ומשפיעים אחד על השני, אם היד תמנע מהגוף להבדק, היא

תפגע בגוף ואז בכל מקרה תפגע גם בעצמה.. זה מה למדנו בקטע בתחילת השיעור!

ככה בעם ישראל, כל אחד מאיתנו הוא כמו חלק מגוף גדול שחי יחד וכולנו משפיעים אחד על השני. זה בדיוק מה

שהחיילים הראו לנו בסיפורים שלהם היום ובהתמודדות שלהם שהיא יומיומית! למרות שהם נפצעו, ולפעמים עד

היום מתמודדים עם הפציעה- הם לא מסתכלים רק על עצמם! ובדיוק את זה אנחנו רואים קורה גם היום!

המעשים שלנו משפיעים על הכלל ואנחנו צריכים לחשוב- איך ניתן להשפיע שלכלל יהיה טוב ואיפה אנחנו

יכולים לתת מהכח והטוב שלנו לסביבה, כדי להטיב איתה.

וגם ההיפך- כשאנחנו מטיבים עם הכלל- לדעת ולזכור שאנחנו מטיבים עם עצמנו כי אנחנו מתחברים לשרשרת

של דורות שלמים, לגודל ולעוצמה של עם ישראל.

יום ההוקרה

לפצועי מערכות ישראל ופעולות האיבה

אחיאים את הכוח

נספחים

1. משחקים נוספים למקרה שיש צורך לגוון/להחליף/ להוסיף:

< **משחק: "משני עברי הביצה"** - מתחלקים לשתי קבוצות וכל קבוצה מקבלת 2-3 בריסטולים שיהיה האבנים של הביצה. שתי הקבוצות עומדות אחת מול השניה בשני צידי הכיתה והמטרה היא שכל חברי הקבוצה יעברו לצד השני בלי לדרוך בתוך הביצה (הרצפה). בשביל זה יש להם את ה"אבנים", אם מישהו נופל לביצה, מתחילים מהתחלה. בהתחלה ניתן להם לנסות לבד לפתור את הבעיה ואז נבקש מהם לחשוב יחד על פתרון- רק בשיתוף פעולה של שתי הקבוצות אפשרי לכולם לחצות את הביצה. רק כשכולם שותפים וחושבים אחד על השני, וגם על מי שבקבוצה השניה, אפשר לנצח.

הסבר בקישור https://www.youtube.com/watch?v=_bP5dg4WYas&t=13s

2. כרטיסיות ציטוט:

ציטוט ב' - אביחיל פלד
"הגבורה האמיתית

היא לא גבורה של ידיה והסתערות.
מי שמקבל עיטור זה לא בגלל שהוא לחץ על
ההדק אלא בגלל שהוא החליט לא לחשוב על
החיים שלו והחליט למסור את נפשו.
זו הגבורה היחידה שיש,
והיא לא גבורה של דגע אלא של חיים"

ציטוט א' - יצחק בריק

"חוננתי על אהבת המולדת,
חוננתי לתת למדינה
ולא רק לקבל ממנה"

ציטוט ג' - נקי צה"ל

הם עודדו את הפצועים
ואת בני המשפחה
והפיחו בהם תקווה
באמצעות דוגמא אישית

יום ההוקרה

לפצועי מערכות ישראל ופעולות האיבה

אריאלים את הכוח

נספחים

3. כרטיסיות סיפור:

כרטיסיה ב' יצחק בריק

הייתי מי"פ במילואים בגזרה הדרומית מול המצרים. נלחמנו ברציפות מ-6 באוקטובר ועד 25 באוקטובר. התחלנו את הלחימה בגדוד שריון מילואים 113 עם יותר מ-220 לחמים, ולסוף הלחימה בתוך מצרים הגענו רק שבעה לחמים מהגדוד המקורי. במהלך הלחימה החלפתי שבעה טנקים שנפגעו ונפצעתי פעמיים. בכל ימי הלחימה נהרגו 84 לחמים ונפצעו יותר מ-140 איש. אפשר לומר שהגדוד נלחם את המלחמה הקשה ביותר במלחמת יום הכיפורים, שהייתה אחת המלחמות הקשות ביותר של עם ישראל מאז ומעולם.

קיבלתי עיטור העוז על הארוע הבא:
ב-7 באוקטובר נפגע הטנק שלי, רשף של טיל גרם לי לכוויה קשה בפנים. סירבתי להתפנות והמשכנו בלחימה. בקרב על גשור פירדאן, ב-8 באוקטובר, איבדנו 35 לחמים ומפקדים וספגנו עוד עשרות פצועים. מתוך 36 טנקים נשארו לאחר הקרב רק ארבעה. נשארת הקצין היחיד שיכול היה להמשיך ולהילחם. ארגנתי את ארבעת הטנקים ששרדו, וחדרנו כדי להסתער מול התקפה של המצרים. נתתי פקודה למפקדי הטנקים לרדת מהגבעות אל המישור שבו נעה החטיבה המצרית לעברנו, ולשפר טווח לעבר המצרים בעוד אנו חשופים לגמרי. קיצור המוח אפשר לנו להשמיר 25 טנקים מצריים ולבלום את ההתקפה."

כרטיסיה א' יצחק בריק

"חונכתי על אהבת המולדת", הוא אומר, "חונכתי לתת למדינה ולא רק לקבל ממנה, כי אין לנו מדינה אחרת. בדור שלי ראו את המדינה לפני הכול ורק אחרי המדינה ראינו את עצמנו".

"מהות החיים שלי היא נתינה. אני לא חושב מה יצא לי מזה, אלא מה יצא למדינה. הציעו לי תפקידים שיכולתי לעשות בהם הרבה כסף וזה לא עניין אותי. כל מה שעניין אותי זה לקום בבוקר ולהילחם למען החברה והפרט".

האם תפאור הזה תואם רק לעבר?
איזה כטי"ו יש לך היום?

כרטיסיה/ אביחיל פלד:

אביחיל פלד גויס שבוע וחצי לפני שפרצה המלחמה וגשלה למוצב המחוז כדי לשמש כחון ותוקע בימים הנוראים. ניסיונו הקרבי היה דל מאוד. הוא מעולם לא ירה בנשק מסוג 'עוז' שקיבל בבואו למוצב. עם זאת, מיד כשהחלה ההפגזה בצה"ר יום הכיפורים הוא נרתם ללחימה ובעזרת הראשונות למד לירות במגד, לזרוק רימונים ולהפעיל את מכשיר הקשר.

ביום השלישי למלחמה נפצע פלד אנושות בעיניו, ידיו וצווארו, מפגז שנוהר לעמדה בה עמד. רופא המוצב פתח בקנה הנשימה שלו, ביצע בו ניתוח פנים קנה (טרכאסטומיה), והציל את חייו. במשך ארבעה ימים שכב פלד בתאג'יד והתייסר, עד לנפילת המוצב בידי המצרים. הוא התעקש שלא להתפנות באלונקה "כדי שהמצרים לא יראו שאנחנו שבורים ומוכים", ויצא מהמוצב לשבי בראש מורם כשהוא נתמך על ידי חבריו מימין ומשמאל. בעיטור המופת שהוענק לו לאחר המלחמה נכתב בין השאר: "למרות פציעתו הקשה המשיך לשמש דוגמא בהתנהגותו לכל חיילי המעוז... במעשי אלה גילה רוח התנדבות אומץ לב ודוגמא אישית למופת".

פלד מדגיש שהגבורה האמתית היא לא גבורה של יריה והסתערות. "מי שמקבל עיטור זה לא בגלל שהוא לחץ על ההדק אלא בגלל שהוא החליט לא לחשוב על החיים שלו והחליט למסור את נפשו. זו הגבורה היחידה שיש, והיא לא גבורה של דגע אלא של חיים".

כרטיסיה ולדימיר קופראינוב/ חרבות ברזל

ולדימיר שמע בשבת בבוקר על ארועי הקרבות בדרום. הוא לא יכל לעמוד מנגד, לקח את נשקו האישי ורכבו הפריט ונסע להלחם. במהלך הלחימה נפצע בבטנו, חילץ את עצמו בכוחות עצמו, אבל בדרך הוא דאג לעצור ולאסוף פצועים נוספים בדרכו לבית החולים

כרטיסיה/ מיכל אלון

מיכל אלון הגיעה לבסיס זיקים עם בעלה ושבעת ילדיהם כדי לחגוג יחד עם החיילים את שמחת תורה.

מיכל היא אחת במקצועה ובבוקר החג כשהחלה ההתקפה מצד מחבלי החמאס, היא נרתמה מיד לסייע בטיפול בפצועים. בשלב מסוים כטיפלה בפצוע מחבל ירה לעברה ומגע בידיה. למרות זאת, מיכל לא הפסיקה לטפל בפצועים ולהנחות את ילדיה שטיפלו גם הם בפצועים אחרים. כל זאת היא עשתה תוך סיכון עצמי גדול עד שפינו אותה ואת בני משפחתה בשלום למקום מבטחים

יום ההוקרה

לפצועי מערכות ישראל ופעולות האיבה

אנשים את הכוח

נספחים

3. כרטיסיות סיפור:

האם גם נכי צה"ל יכולים לתרום? / מלחמת יום כיפור

לארגון נכי צה"ל הייתה תרומה נכבדת בזמן המלחמה. אלפים מחברי הארגון, שנמנעו מהם להילחם בקו האש, מצאו דרך להירתם למאמץ הכולל בכל דרך אפשרית. לאחר הפעילות הראשונית התפנו חברי החולנית מטעם הארגון לטיפול אישי בפצועים. כל נכה חבר הארגון אשר השתתף בפעילות, אימץ קבוצת נפגעים בהתאם לסיג נכותם והקשר הפך לאישי וישיב. המתנדבים שהו שעות ארוכות ליד מיטות הפצועים וסיפרו את סיפור פציעתם. הם עודדו את הפצועים ואת בני המשפחה והפיחו בהם תקווה באמצעות דוגמא אישית וסיפורי השיקום הפרטיים

יום ההוקרה
זהות

הציבור מתנדב/ מלחמת יום כיפור

במלחמת יום כיפור, משתתבררה לעם חסרת המצב החלו גילויי התנדבות. לצדי כבישי הגליל, המוליכים לרמת הגולן, הקימו התושבים ביוזמתם רוכנים לחלוקת פירות ומשקאות לחיילים העולים צפונה. מתנדבות האגודה למען חיילי (המכונות בענה הצה"לית "רודות") אספו תבילת ובהן ממתקים וציוד אישי עבור החיילים. ילדי בתי הספר צדו לחבילות ממתקים ומספרים. נציגות רבות פתחו קווי חירום למסירת רדישות שלום מהחיילים למשפחותיהם. חיילים רבים לא התפנו במהלך הקרבות לכתוב למשפחותיהם. בתום הקרבות נערך בחיפה ב-7 בנובמבר מבצע לניידת החיילים לעוללות מכתבים גלויים לביתם. עזרי העיר העביר 90 אלף גליות ליחידות הצבא. הציבור תרם לחיילים בחיית ציוד רב. אלפי ספרים חודרה גויסו כמבצע משותף של הרבנות הצבאית, הרב הצבאי הראשי, תת-אלוף מרדכי פירון, חיבר תפילה מיוחדת לשלום חיילי צה"ל. פרופסורים ומרצים מהמכון התנדבו לעבור כמבכואים בתעשייה האווירית כדי למלא את מקום העובדים שגויסו למילואים. ולעזור במשימה של החזרה לכשירות של מטוסי חיל האוויר שנפגעו בקרבות. מאות אנשי מילואים ששהו מחוץ לישראל, בקביעות או באופן זמני, עזבו את מקומות עבודתם ולימודיהם וספו על חשבונם לישראל, ועם הגיעם ארצה מיהרו להצטרף ליחידותיהם בחזית. אלפי אזרחים תרמו דם במגן דוד אדום. כמאתיים נכים, בהם קטועי גפיים, התנדבו למלא תפקידים שונים במכל"ח - משק לשעת חירום.

אמני ישראל, שחקנים, בדרנים וזמרים נהגו כמנהגם בכל מלחמת ישראל והפיצו בפני חיילי צה"ל, ככל שתנאי החזית איפשרו זאת. השחקן חיים טומל הגיע מלונדון והתייצב מיד ביחידתו ונשלח ליחידת הבידור של מחלקת החינוך של צה"ל.

אלו סיפורי תרומה והתנדבות אתם מכירים ומזכרים ברצף?

יום ההוקרה
זהות

סרן אליאל מלכה/ חרות ברזל

סרן אליאל מלכה לחם באחד ממוצאי עוטף עזה בשבת שמחת תורה 7/10/23. הוא נפצע פגיעה קשה מאד בבטנו וגבו שבגללה הוא לא יכול ללכת ויצטרך לעבור שיקום ארוך שאחרי בעיה יחלים. כשנשאל מה הוא עושה בבית החולים כשהוא שומע את מסוקי צה"ל מביאים את הפצועים, היה הכתב בטוח שהוא יענה כי זה מבהיל אותו ומזכיר לו את פציעתו.

מה הייתה תשובתו של סרן אליאל?

כאשר הוא יודע על פצועים חדשים, הוא יורד ממיטתו, עובר לכסא גלגלים, ומגיע אל הפצועים השונים כדי לחזק ולעודד את רוחם!!!

יום ההוקרה
זהות

4. שירים לבחירה:

אנשים טובים	פשוט אנשים
<p>נשם חורב, ופי קנ"שטיין</p> <p>לא צריך לחפש מלאכים בשמים הם מתהלכים בינו, על פני האדמה נוגעים בקצה הענב, משתירים את הכנפיים נושאים על גביהם תרמילים של נחמה</p> <p>הם יודעים להגיע בדיוק בזמן לרדת בהירות מנודמת האפולות להרים שם את המתן. לצבוע כלבן לפתוח במבט את הדלתות הנעולות</p> <p>אנשים טובים, נשארו עוד אנשים טובים גם כשהשמיים עניים כבוכים הם ישלחו אליך יי, הם יגיעו במיוחד להוכיח לך שיש עוד טוב בעולם הם יגיעו אם רק תאמין שהם שם</p> <p>לא צריך לחפש מלאכים בשמים הם מתהלכים בינו, ביני ובניו הם יודעים איך לרפא גם בכוח העיניים להוביל את האבא אל שדות השכחה</p> <p>אנשים טובים, נשארו עוד אנשים טובים גם כשהשמיים עניים כבוכים הם ישלחו אליך יי, הם יגיעו במיוחד להוכיח לך שיש עוד טוב בעולם הם יגיעו אם רק תאמין שהם שם תזכור שיש עוד טוב בעולם הם יגיעו אם רק תאמין שהם שם</p> <p>ואם אלוקים נגע לך בראש ואם הלב הזה שלך עוד לא התעורר ברגע הכוון, תדע מבלי לחשוש להיות מלאך כזה שבביל מישוה אחר</p>	<p>אנשים פריד, אודי דפארי</p> <p>זה סיפור על אדם כה נחמד שהיה כאן מסתובב בין כולם ובכל זאת לבד כל חייו לא ביקש שום דבר רק חייד וקיבל באהבה כל מה שעבר עליו.</p> <p>אף אחד לא ידע מאיפה הוא בא לאן הוא הולך ומה הוא עושה כלילה נשום וקירי ברחובות העיר אף אחד לא שמע את הלב שזועק בתפילות ודמעות שעלו לשמיים ובקעו רקיעים</p> <p>כל העולם מתקיים ונושם ועומד רק בזכות אנשים כה מרומים נשמות מהדהות, שרודות רק לתת לתקן לנבנות, להאיר תחיים העולם מתקיים ונושם ועומד רק בזכות אנשים כה פשוטים אנשים באמת, באמת ובתמים פשוט אנשים</p> <p>מספרים הקנים שזוכרים את הרגע שבו הוא עמד ואמר לעולם אין לי כלום ויש לי הכל בחיי וזה יותר מיד, יותר מדי</p> <p>התרופה לעולם היא פשוט וגם לא לקחת ללב את מה שזכאב כי גם ככה הכל יעבור ויחלוף לו יש מקום לכולם בעולם</p> <p>רק צריך לוותר לא צריך למהר ולזכות לאהוב באמת את כולם</p> <p>כל העולם מתקיים ונושם ועומד...</p>

אנשים את הכוח

ציטוט א' - יצחק בדיק

”חוננתי על אהבת המולדת,

חוננתי לתת למדינה

ולא דק לקבל ממנה”

ציטוט ב' - אביחיל פלד

”הגבורה האמיתית

היא לא גבורה של ידיה והסתערות.

**מי שמקבל עיטור זה לא בגלל שהוא לחץ על
ההדק אלא בגלל שהוא החליט לא לחשוב על**

החיים שלו והחליט למסור את נפשו.

זו הגבורה היחידה שיש,

והיא לא גבורה של דגע אלא של חיים”

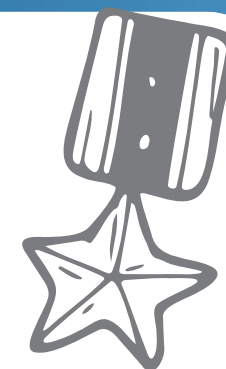

ציטוט ג' - נני צה"ל

**הם עודדו את הפצועים
ואת בני המשפחה
והפיחו בהם תקווה
באמצעות דוגמא אישית**

כרטיסיה א' / יצחק בריק

"חונכתי על אהבת המולדת", הוא אומר,
"חונכתי לתת למדינה ולא רק לקבל ממנה, כי אין לנו מדינה אחרת.
בדור שלי ראו את המדינה לפני הכול
ורק אחרי המדינה ראינו את עצמנו".

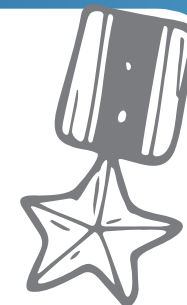
"מהות החיים שלי היא נתינה. אני לא חושב מה יצא לי מזה, אלא מה יצא
למדינה. הציעו לי תפקידים שיכולתי לעשות בהם הרבה כסף וזה לא עניין
אותי. כל מה שעניין אותי זה לקום בבוקר ולהילחם למען החברה והפרט".

האם התאור הזה מתאים רק לעבר?
איזה ביטוי יש לו היום?

נרטיסיה ב' / יצחק בריק

הייתי מ"פ במילואים בגזרה הדרומית מול המצרים. נלחמנו ברציפות מ-6 באוקטובר ועד 25 באוקטובר. התחלנו את הלחימה בגדוד שריון מילואים 113 עם יותר מ-220 לוחמים, ולסוף הלחימה בתוך מצרים הגענו רק שבעה לוחמים מהגדוד המקורי. במהלך הלחימה החלפתי שבעה טנקים שנפגעו ונפצעתי פעמיים. בכל ימי הלחימה נהרגו 84 לוחמים ונפצעו יותר מ-140 איש. אפשר לומר שהגדוד נלחם את המלחמה הקשה ביותר במלחמת יום הכיפורים, שהייתה אחת המלחמות הקשות ביותר של עם ישראל מאז ומעולם."

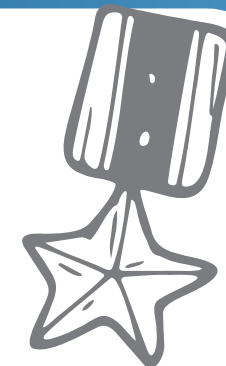
קיבלתי עיטור העוז על הארוע הבא:

ב-7 באוקטובר נפגע הטנק שלי, רשף של טיל נ"ט גרם לי לכווייה קשה בפנים. סירבתי להתפנות והמשכנו בלחימה. בקרב על גשר פירדאן, ב-8 באוקטובר, איבדנו 35 לוחמים ומפקדים וספגנו עוד עשרות פצועים. מתוך 36 טנקים נשארו לאחר הקרב רק ארבעה. נשארתי הקצין היחידי שיכול היה להמשיך ולהילחם, ארגנתי את ארבעת הטנקים ששרדו, וחזרנו כדי להסתער מול התקפה של המצרים. נתתי פקודה למפקדי הטנקים לרדת מהגבעות אל המישור שבו נעה החטיבה המצרית לעברנו, ולשפר טווח לעבר המצרים בעוד אנו חשופים לגמרי. קיצור הטווח אפשר לנו להשמיד 25 טנקים מצריים ולבלום את ההתקפה."

נרטיסיה ולדימיר קופראינוב / חרבות ברזל

ולדימיר שמע בשבת בבוקר על ארועי הקרבות בדרום.
הוא לא יכל לעמוד מנגד, לקח את נשקו האישי ורכבו הפרטי ונסע
להלחם. במהלך הלחימה נפצע בבטנו,
חילץ את עצמו בכוחות עצמו,
אבל בדרך הוא דאג לעצור
ולאסוף פצועים נוספים בדרכו לבית החולים

נרטיסיה/ אביחיל פלד:

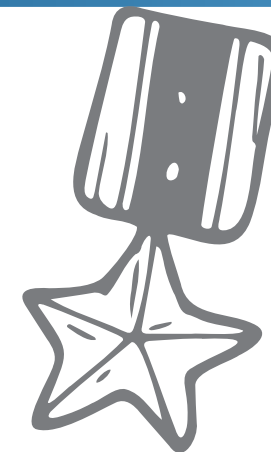
אביחיל פלד גויס שבוע וחצי לפני שפרצה המלחמה ונשלח למוצב המזח כדי לשמש כחזן ותוקע בימים הנוראים. ניסיונו הקרבי היה דל מאוד. הוא מעולם לא ירה בנשק מסוג 'עוזי' שקיבל בבואו למוצב. עם זאת, מיד כשהחלה ההפגזה בצהרי יום הכיפורים הוא נרתם ללחימה ובשעות הראשונות למד לירות במאג, לזרוק רימונים ולהפעיל את מכשיר הקשר. ביום השלישי למלחמה נפצע פלד אנושות בעיניו, ידיו וצווארו, מפגז שנורה לעמדה בה עמד. רופא המוצב פתח פתח בקנה הנשימה שלו, ביצע בו ניתוח פיוס קנה (טרכאוסטומיה), והציל את חייו. במשך ארבעה ימים שכב פלד בתאג"ד והתייסר, עד לנפילת המוצב בידי המצרים. הוא התעקש שלא להתפנות באלונקה "כדי שהמצרים לא יראו שאנחנו שבורים ומוכים", ויצא מהמוצב לשבי בראש מורם כשהוא נתמך על ידי חבריו מימין ומשמאל. בעיטור המופת שהוענק לו לאחר המלחמה נכתב בין השאר: "למרות פציעתו הקשה המשיך לשמש דוגמא בהתנהגותו לכל חיילי המעוז.... במעשיו אלה גילה רוח התנדבות אומץ לב ודוגמא אישית למופת".

פלד מדגיש שהגבורה האמתית היא לא גבורה של יריה והסתערות. "מי שמקבל עיטור זה לא בגלל שהוא לחץ על ההדק אלא בגלל שהוא החליט לא לחשוב על החיים שלו והחליט למסור את נפשו. זו הגבורה היחידה שיש, והיא לא גבורה של רגע אלא של חיים".

כרטיסיה/ מיכל אלון

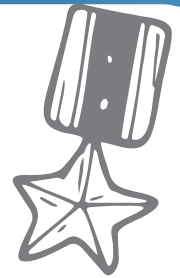
מיכל אלון הגיעה לבסיס זיקים עם בעלה ושבעת ילדיהם כדי לחגוג יחד עם החיילים את שמחת תורה.

מיכל היא אחות במקצועה ובבוקר החג כשהחלה ההתקפה מצד מחבלי החמאס, היא נרתמה מיד לסייע בטיפול בפצועים. בשלב מסויים כטיפלה בפצוע מחבל ירה לעברה ופגע בידיה. למרות זאת, מיכל לא הפסיקה לטפל בפצועים ולהנחות את ילדיה שטיפלו גם הם בפצועים אחרים. כל זאת היא עשתה תוך סיכון עצמי גדול עד שפינו אותה ואת בני משפחתה בשלום למקום מבטחים.

הציבור מתנדב/ מלחמת יום כיפור

במלחמת יום כיפור, משהתבררה לעם חומרת המצב החלו גילויי התנדבות. לצדי כבישי הגליל, המוליכים לרמת הגולן, הקימו התושבים ביוזמתם דוכנים לחלוקת פירות ומשקאות לחיילים העולים צפונה. מתנדבות האגודה למען החייל (המכונות בעגה הצה"לית "דודות") אספו חבילות ובהן ממתקים וציוד אישי עבור החיילים, וילדי בתי הספר צרפו לחבילות מכתבים מעוטרים. עיריות רבות פתחו קווי חירום למסירת דרישות שלום מהחיילים למשפחותיהם. חיילים רבים לא התפנו במהלך הקרבות לכתוב למשפחותיהם. בתום הקרבות נערך בחיפה ב-7 בנובמבר מבצע לעידוד החיילים לשליחת מכתבים וגלויות לבתיהם. קצין העיר העביר 30 אלף גלויות ליחידות הצבא. הציבור תרם לחיילים בחזית ציוד רב. אלף ספרי תורה גויסו במבצע משותף של הרבנות הצבאית, הרב הצבאי הראשי, תת-אלוף מרדכי פירון, חיבר תפילה מיוחדת לשלום חיילי צה"ל. פרופסורים ומרצים מהטכניון התנדבו לעבוד כמכונאים בתעשייה האווירית כדי למלא את מקום העובדים שגויסו למילואים, ולעזור במשימה של החזרה לכשירות של מטוסי חיל האוויר שנפגעו בקרבות. מאות אנשי מילואים ששהו מחוץ לישראל, בקביעות או באופן זמני, עזבו את מקומות עבודתם ולימודיהם וטסו על חשבונם לישראל, ועם הגיעם ארצה מיהרו להצטרף ליחדותיהם בחזית. אלפי אזרחים תרמו דם במגן דוד אדום. כמאתיים נכים, בהם קטועי גפיים, התנדבו למלא תפקידים שונים במל"ח - משק לשעת חירום.

אמני ישראל, שחקנים, בדרנים וזמרים נהגו כמנהגם בכל מלחמות ישראל והופיעו בפני חיילי צה"ל, ככל שתנאי החזית איפשרו זאת. השחקן חיים טופול הגיע מלונדון והתייצב מיד ביחידתו ונשלח ליחידת הבידור של מחלקת החינוך של צה"ל.

איילו סיפורי תרומה והתנדבות אתם מכירים מחברות ברזל?

האם גם נכי צה"ל יכולים לתרום? / מלחמת יום כיפור

לארגון נכי צה"ל הייתה תרומה נכבדת בזמן המלחמה. אלפים מחברי הארגון, שנמנע מהם להילחם בקו האש, מצאו דרך להירתם למאמץ הכולל בכל דרך אפשרית. לאחר הפעילות הראשונית התפנו חברי החוליות מטעם הארגון לטיפול אישי בפצועים. כל נכה חבר הארגון אשר השתתף בפעילות, אימץ קבוצת נפגעים בהתאם לסוג נכותם והקשר הפך לאישי וישיד. המתנדבים שהו שעות ארוכות ליד מיטות הפצועים וסיפרו את סיפור פציעתם. הם עודדו את הפצועים ואת בני המשפחה והפיחו בהם תקווה באמצעות דוגמא אישית וסיפורי השיקום הפרטיים

סרן אליאל מלכה / חרבות ברזל

סרן אליאל מלכה לחם באחד ממוצבי עוטף עזה בשבת שמחת תורה ה7/10/23.
הוא נפצע פציעה קשה מאד בבטנו וגבו שבגללה הוא לא יכול ללכת
ויצטרך לעבור שיקום ארוך שאחריו בע"ה יחלים.
כשנשאל מה הוא עושה בבית החולים כשהוא שומע את מסוקי צה"ל מביאים את הפצועים,
היה הכתב בטוח שהוא יענה כי זה מבהיל אותו ומזכיר לו את פציעתו.

ומה היתה תשובתו של סרן אליאל?

כאשר הוא יודע על פצועים חדשים, הוא יורד ממיטתו, עובר לכסא גלגלים,
ומגיע אל הפצועים השונים כדי לחזק ולעודד את רוחם!!!

פשוט אנשים

אברהם פריד, אודי דמארי

זה סיפור על אדם כה נחמד שהיה כאן
מסתובב בין כולם ובכל זאת לבד
כל חייו לא ביקש שום דבר רק חיך
וקיבל באהבה כל מה שעבר עליו.

אף אחד לא ידע מאיפה הוא בא
לאן הוא הולך ומה הוא עושה
בלילה גשום וקריר ברחובות העיר
אף אחד לא שמע את הלב שזועק
בתפילות ודמעות שעלו לשמיים
ובקעו רגיעים

כל העולם מתקיים ונושם ועומד
רק בזכות אנשים כה תמימים
נשמות טהורות, שרוצות רק לתת
לתקן ולבנות, להאיר ת'חיים
העולם מתקיים ונושם ועומד
רק בזכות אנשים כה פשוטים
אנשים באמת, באמת ובתמים
פשוט אנשים

מספרים הזקנים שזוכרים את הרגע
שבו הוא עמד ואמר לעולם
אין לי כלום ויש לי הכל בחיי
וזה יותר מידי, יותר מידי

התרופה לעולם היא לשמוח וגם
לא לקחת ללב את מה שכואב
כי גם ככה הכל יעבור ויחלוף לו
יש מקום לכולם בעולם
רק צריך לוותר לא צריך למהר
ולזכור לאהוב באמת את כולם

כל העולם מתקיים ונושם ועומד...

פשוט אנשים

אברהם פריד, אודי דמארי

זה סיפור על אדם כה נחמד שהיה כאן
מסתובב בין כולם ובכל זאת לבד
כל חייו לא ביקש שום דבר רק חיך
וקיבל באהבה כל מה שעבר עליו.

אף אחד לא ידע מאיפה הוא בא
לאן הוא הולך ומה הוא עושה
בלילה גשום וקריר ברחובות העיר
אף אחד לא שמע את הלב שזועק
בתפילות ודמעות שעלו לשמיים
ובקעו רגיעים

כל העולם מתקיים ונושם ועומד
רק בזכות אנשים כה תמימים
נשמות טהורות, שרוצות רק לתת
לתקן ולבנות, להאיר ת'חיים
העולם מתקיים ונושם ועומד
רק בזכות אנשים כה פשוטים
אנשים באמת, באמת ובתמים
פשוט אנשים

מספרים הזקנים שזוכרים את הרגע
שבו הוא עמד ואמר לעולם
אין לי כלום ויש לי הכל בחיי
וזה יותר מידי, יותר מידי

התרופה לעולם היא לשמוח וגם
לא לקחת ללב את מה שכואב
כי גם ככה הכל יעבור ויחלוף לו
יש מקום לכולם בעולם
רק צריך לוותר לא צריך למהר
ולזכור לאהוב באמת את כולם

כל העולם מתקיים ונושם ועומד...

פשוט אנשים

אברהם פריד, אודי דמארי

זה סיפור על אדם כה נחמד שהיה כאן
מסתובב בין כולם ובכל זאת לבד
כל חייו לא ביקש שום דבר רק חיך
וקיבל באהבה כל מה שעבר עליו.

אף אחד לא ידע מאיפה הוא בא
לאן הוא הולך ומה הוא עושה
בלילה גשום וקריר ברחובות העיר
אף אחד לא שמע את הלב שזועק
בתפילות ודמעות שעלו לשמיים
ובקעו רגיעים

כל העולם מתקיים ונושם ועומד
רק בזכות אנשים כה תמימים
נשמות טהורות, שרוצות רק לתת
לתקן ולבנות, להאיר ת'חיים
העולם מתקיים ונושם ועומד
רק בזכות אנשים כה פשוטים
אנשים באמת, באמת ובתמים
פשוט אנשים

מספרים הזקנים שזוכרים את הרגע
שבו הוא עמד ואמר לעולם
אין לי כלום ויש לי הכל בחיי
וזה יותר מידי, יותר מידי

התרופה לעולם היא לשמוח וגם
לא לקחת ללב את מה שכואב
כי גם ככה הכל יעבור ויחלוף לו
יש מקום לכולם בעולם
רק צריך לוותר לא צריך למהר
ולזכור לאהוב באמת את כולם

כל העולם מתקיים ונושם ועומד...

פשוט אנשים

אברהם פריד, אודי דמארי

זה סיפור על אדם כה נחמד שהיה כאן
מסתובב בין כולם ובכל זאת לבד
כל חייו לא ביקש שום דבר רק חיך
וקיבל באהבה כל מה שעבר עליו.

אף אחד לא ידע מאיפה הוא בא
לאן הוא הולך ומה הוא עושה
בלילה גשום וקריר ברחובות העיר
אף אחד לא שמע את הלב שזועק
בתפילות ודמעות שעלו לשמיים
ובקעו רגיעים

כל העולם מתקיים ונושם ועומד
רק בזכות אנשים כה תמימים
נשמות טהורות, שרוצות רק לתת
לתקן ולבנות, להאיר ת'חיים
העולם מתקיים ונושם ועומד
רק בזכות אנשים כה פשוטים
אנשים באמת, באמת ובתמים
פשוט אנשים

מספרים הזקנים שזוכרים את הרגע
שבו הוא עמד ואמר לעולם
אין לי כלום ויש לי הכל בחיי
וזה יותר מידי, יותר מידי

התרופה לעולם היא לשמוח וגם
לא לקחת ללב את מה שכואב
כי גם ככה הכל יעבור ויחלוף לו
יש מקום לכולם בעולם
רק צריך לוותר לא צריך למהר
ולזכור לאהוב באמת את כולם

כל העולם מתקיים ונושם ועומד...

